

A Magyar Köztársaság nevében!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Frank Edit ügyvéd (....) által képviselt felperes neve (....) felperesnek - a dr. Paróczai Endre ügyvéd (....) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen szerzői jogdíj megfizetése iránt indított perében a Nógrád Megyei Bíróság 2007. november 6. napján kelt, 15.P.21.316/2007/4. számú ítélete ellen az alperes részéről 5. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 24.696 Ft-ot, annak 2005. július 16. napjától 2005. december 31. napjáig évi 14 %, 2006. január 1. napjától 2006. június 30. napjáig évi 13 %, 2006. július 1. napjától 2006. december 31. napjáig évi 13,25 %, 2007. január 1. napjától 2007. június 30. napjáig évi 15 %, 2007. július 1. napjától 2007. november 6. napjáig évi 14,75 %, míg 2007. november 7. napjától a kifizetés napjáig járó, az esedékességet megelőző félév utolsó napján érvényben volt jegybanki alapkamat mértékével megegyező összegű kamatát és 19.000 Ft perköltséget.

A megállapított tényállás szerint 2005. május 20. és 2005. június 30. közötti időszakban az alperes üzemeltette az szám alatt található ... elnevezésű üzletet. A felperes a 2005. május 20-án tartott ellenőrzés során megállapította, hogy az üzlethelyiségben zenegép működik. Az alkalmazott az adatszolgáltatási lap aláírását megtagadta. Az alperes ezt követően a zenefelhasználás tényét a felperes felé nem jelentette be. A felperes által 2005. június 28-án megküldött jogdíjfizetési értesítő alapján az alperes a fizetési kötelezettségének nem tett eleget, annak összegét vitatta és bejelentette, hogy 2005. július 1-től a zeneszolgáltatást szünetelteti.

Az elsőfokú bíróság a felperesnek a 2005. május 20 - 2005. június 30-ig terjedő időszakra vonatkozó 24.696 Ft jogdíjigényét a jogalap és az összecszerűség

tekintetében is megalapozottnak találta a szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény (Szt.) 16. §-ának (1) bekezdésében, 25. §-ának (1), (4) és (6) bekezdésében, valamint - tartalma szerint - a 94. § (1) bekezdésének e) pontjában foglalt rendelkezések, továbbá a jogdíjközleményben foglaltak alapján.

Az alperes által vitatott költségátalány megfizetésére vonatkozó felperesi követelést alaposnak tartva hivatkozott arra, hogy az alperes - általa is elismerten - nem tett eleget az adatszolgáltatási lap felhívásában foglaltaknak és a rendelkezésére álló időn belül a zenefelhasználást a felperes felé nem jelentette be. Ismertette, hogy a felperesi követelés összege az eredetileg kibocsátott fizetési felszólításban szereplőhöz képest csupán az általános forgalmi adó mértékének időközben történt emelkedésére figyelemmel módosult.

Az alperes fellebbezésében az „ítélet hatályon kívül helyezését” és az „ellenkérelmének történő helytadást” kért. Fellebbezése indokaként fenntartotta az elsőfokú eljárás során előadottakat.

A fellebbezés az alábbiak szerint nem alapos.

Az elsőfokú bíróság érdemben helyes döntésével és indokolásával - annak az alábbiakban kifejtett kiegészítése mellett - a másodfokú bíróság is egyetért.

Az Szt. 16. §-ának (1) bekezdése értelmében a szerzői jogi védelem alapján a szerzőnek kizárólagos joga van a mű egészének vagy valamely azonosítható részének anyagi formában és nem anyagi formában történő bármilyen felhasználására és minden egyes felhasználás engedélyezésére. E törvény eltérő rendelkezése hiányában a felhasználásra engedély felhasználási szerződéssel szerezhető. Ha e törvény másképp nem rendelkezik, a szerzőt a mű felhasználására adott engedély fejében díjazás illeti meg, amelynek - eltérő megállapodás hiányában - a felhasználáshoz kapcsolódó bevétellel kell arányban állnia. (Szt. 16. § (4) bek.)

Az Szt. 92. §-ának (1) bekezdése értelmében a 86-89. §-ok alapján nyilvántartásba vett, közös jogkezelést végző egyesületet a közös jogkezelés körébe tartozó vagyoni jogok gyakorlása és bíróság előtti érvényesítése során a szerzői vagy szomszédos jog jogosultjának kell tekinteni.

Az Szt. 25. §-ának (1) bekezdése szerint az írók, a zeneszerzők és a szövegírók képviseletében a már nyilvánosságra hozott zenemű és irodalmi mű nyilvános előadásának engedélyezésére és az ennek fejében fizetendő díj mértékére vonatkozóan az irodalmi és a zenei művekkel kapcsolatos szerzői jogok közös kezelését végző szervezet köt szerződést a felhasználóval, kivéve, ha a szerző a 91. § (2) bekezdésében szabályozott nyilatkozatot tett.

A fenti rendelkezések értelmében a felperes, mint a zenefelhasználás tekintetében a közös jogkezelést végző szervezet lépett fel az alperessel szemben a zenefelhasználás ellenében járó díjigény érvényesítése érdekében.

Az alperes a perben a zenefelhasználás tényét nem vitatta. Tévesen érvelt azonban azzal, hogy a felhasználás bejelentésével nem volt késedelem, mert a zenegép csak a felperes által tartott ellenőrzés napján került az üzlethelyiségbe, amelyhez képest nyolc nap állt volna a rendelkezésére, hogy a felperes felé bejelentéssel éljen. Az Szjt. 25. §-ának (4) bekezdése alapján ugyanis már a tervezett felhasználást is köteles a felhasználó a közös jogkezelő szervezetnek előzetesen bejelenteni, és az (5) bekezdés értelmében a díjfizetéssel legalább negyedéves időszakra - ennél rövidebb időnyjellegű üzemeltetés esetén pedig az üzemeltetés teljes időtartamára - kell előzetesen jogot szerezni a felhasználásra.

Miután a jogdíjfizetési kötelezettség az Szjt. 25. §-ának (1) és (5) bekezdéseinek rendelkezésén alapul, a másodfokú bíróság az Szjt. 94. §-a (1) bekezdésének e) pontja alapján a gazdagodás visszatérítése iránti igényre vonatkozó jogszabályi hivatkozást az elsőfokú ítélet indoklásából mellőzi.

Alaptalanul vitatta az alperes az elsőfokú eljárás során a napidíj és a költségátalányt összegét is.

A felperes a felhasználás ellenében járó napidíj összegét a 2005. évre vonatkozó Jogdíjközleményben foglaltaknak megfelelően számította fel. A díjjal azonos összegű költségátalány pedig az adatszolgáltatási kötelezettség megszegésének szankciója. Az Szjt. 25. §-ának (6) bekezdése értelmében ugyanis ha a felhasználó nem tesz eleget a (4) bekezdésben szabályozott bejelentési kötelezettségének és ennek következtében a közös jogkezelő szervezet csak az ellenőrzés során szerez tudomást a felhasználásról, a közös jogkezelő szervezet ellenőrzési költségeinek fedezésére az egyébként járó díjazáson felül költségátalányt kell fizetni, amelynek összege a fizetendő díj összegével egyezik meg.

A perben nem volt vitás, hogy az alperes nemcsak a tervezett felhasználás tekintetében előzetesen, hanem az ellenőrzést követően sem tett eleget bejelentési kötelezettségének, ezért a költségátalány megfizetésére köteles. Ez alól nem mentesíti az a körülmény, hogy az ellenőrzéssel a bejelentést megtörténtnek tekintette. Ezt az érvelését súlytalanná teszi az is, hogy az ellenőrzés alkalmával az alperes üzletében hagyott adatlapon feltüntetettek szerint a felperes képviselője felhívta az alperes figyelmét a zenefelhasználás bejelentésére.

Mindezekre tekintettel az indoklás fentiek szerinti kiegészítésével a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő és a tartott másodfokú tárgyaláson sem jelent meg, ezért a másodfokú bíróság úgy tekintette, hogy

másodfokú költsége nem merült fel. Erre figyelemmel a másodfokú perköltségről nem rendelkezett.

Budapest, 2008. április 1.

Dr. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kovács Zsuzsanna s.k.
Márta s.k.
előadó bíró

Dr. Kertészné dr. Princzinger
bíró

A kiadmány hitelül:
bírószági ügyintéző